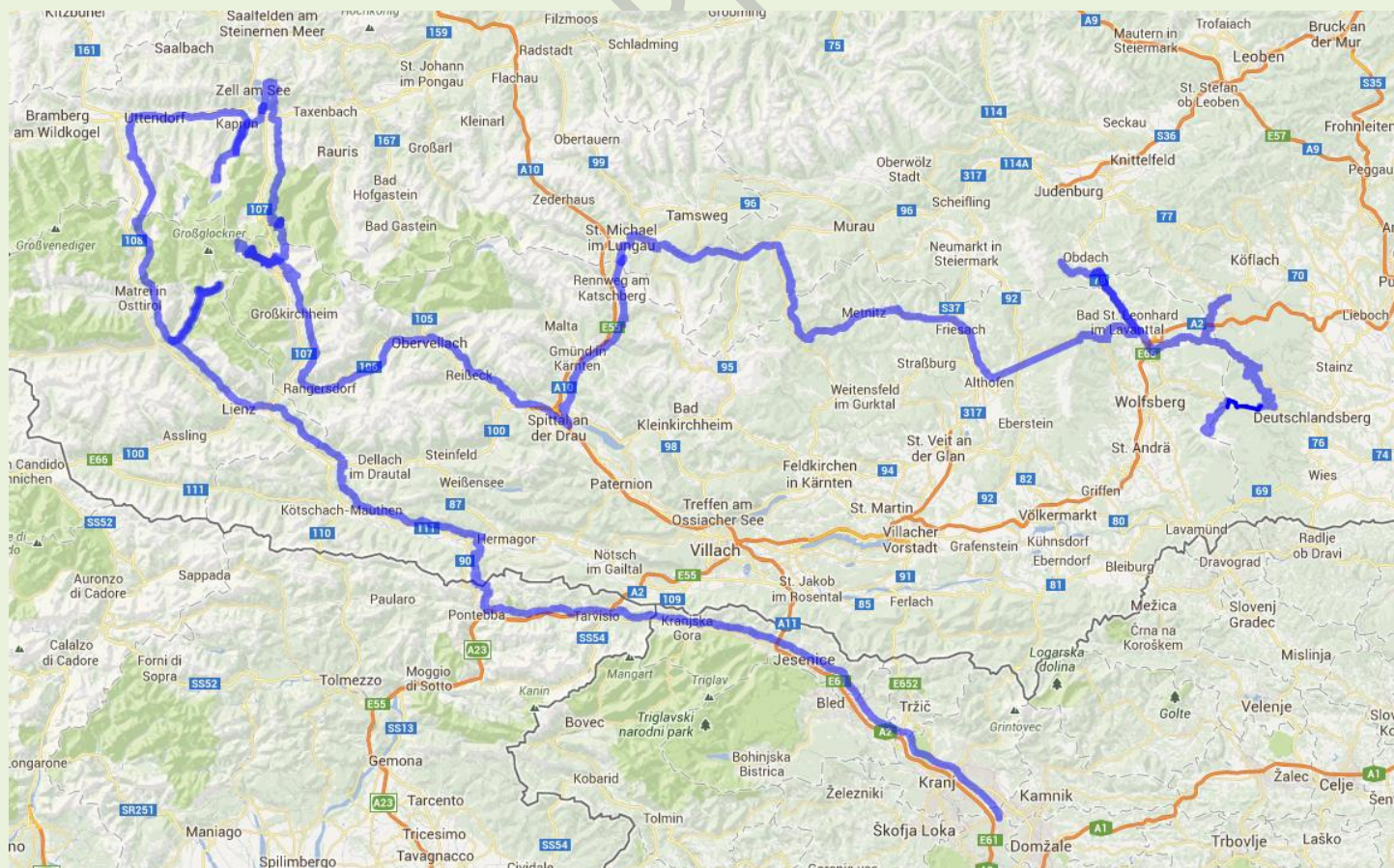

Avstrijski hribi 2013

1. avgust 2013, četrtek

V zgodnjih jutranjih urah sva začela potovanje mimo Dravograda na avstrijsko Koroško, kjer sva imela prvi postanek na prelazu [Wainebene \(1668m\)](#). Čas je za malico, potem pa za prvi lažji planinski pohod. Po makadamski stezici, mimo tipičnih avstrijskih postojank, po številnih pašnikih na sam vrh [Grosse Speikkogel](#) 2140 metrov. Pot je lahka, zelo razgledna, v tišini se je slišalo le zvonenje številnih krav, ki uživajo v dobri paši. Sam vrh je eden izmed najbolj razglednih točk, saj se je videlo skoraj celotno koroško, Kamniške alpe, Julijske alpe,... presenetljivo. Vrh krasi ogromna radarska krogla, poleg pa je še oddajni stolp in pa poslopje, ki je še v gradnji. Nadaljevala sva krožno do naslednjega oddajnika, mimo razsežnih travnikov, ki ponujajo bujno vegetacijo, preko številnih potočkov, nazaj do prelaza Wainebene, kjer sva zaokrožila najino pot. Prehodila sva 17 kilometrov, premagala 400 višincev, hodila sva 7 ur, od tega je bila 1 ura namenjena uživanju in malici. Danes je bil čudovit sončen dan, okoli 25°C na tej višini, tako da si lahko le želiš še takšnih dni. Po večerji sva uživala v sončnem zahodu in v družbi mladih bikcev, ki so svojo prisotnost potrjevali z zvonci. Prespala sva na parkirišču Weinebene, v dobro ohlajenem ozračju, pri 12°C.

2. avgust 2013, petek

Zbudila sva se v sončno jutro, pri prijetnih 15°C. Cerkevni zvon je iz bližnje kapele mešal le redke zvonove nama že domačih bikcev. Po zajtrku sva začela najino avanturo v smeri Deutschlandsberg. V 12 kilometrov oddaljeni gorski vasi [Osterwitz](#) sva imela prvi postanek. Vasica je zelo slikovita, pedantno urejena, mirna, s pogledom na podeželsko okolje. Tu sva si natočila bistre, ledeno mrzle vode, ki naju je odžejala v že kar vročem poletnem jutru. Čeprav sva na višini 1000 metrov je že v jutranjih urah 25°C, zato sva nadaljevala na prelaz [Hebalm](#) na 1420 metrih nadmorske višine. Pot je gorska, asfaltirana in vzorno urejena. Vodi med številnimi smrekovimi gozdovi, ki so bogati z lesom in tudi z gobami. Le tu in tam srečaš kakšnega starejšega domačega voznika, sicer pa lahko uživaš v neokrnjeni naravi, samoti in tišini. Pravi balzam za naš življenjski tempo. Parkirala sva na prelazu Hebalm, v senci stare jablane, v družbi krav in prijaznih domačinov, ki ponujajo tipične gostilniške usluge. Sprehodila sva se po makadamski cesti, mimo kmečkega turizma nadaljevala po močvirnatem terenu, prečila dva potočka, mimo številnih pašnikov, do hriba Schwarzkogel. Kljub 1550 višincev in komaj enourni hoji, nama je bilo pri 25 stopinjah zelo vroče, zato sva se obrnila in mimo umetnega jezera zaključila avanturo. Poiskala sva parkirišče v senci in se okrepčala z božanskim kosilom. Zelo dober in razgleden parking je [tukaj](#), pod kampom in PZA-jem, žal pa ni bilo sence. Pozno popoldne sva nadaljevala po gorski cesti čez prelaz [Packsattel](#), na nadmorski višini 1169m. Mimo mesteca Pack do slikovitega mesta Bad Sankt Leonhard, ki slovi po termalnem kopališču. A danes žal ni čas za ogled, ker je zunanja temperatura peklenskih 38°C, zato sva tu opravila le manjši nakup in na [PZA v bližini Špara](#) oskrbela camper. Potem pa v primerni klimi nadaljevala do vasi Sankt Anna. Idilična gorska vasica, a nič kaj fascinantnega, morda tudi zaradi pripeke, ki ne pojenja niti za las. Od tu se cesta zoži, zadnji kilometer je celo makadam. [Waldheim Hutte](#) je na 1614 metrih nadmorske višine, tu je plačljivo parkirišče in nič kaj ugledno. (2€, enkratno plačilo, avtomat). Je pa izhodišče za najine jutrišnje pohode, tako da sva tu prespala.

3. avgust 2013, sobota

Ura je bila naravnana na štiri zjutraj in po zajtrku sva se podala na zgodnji planinski pohod. Začela sva na smučišču, pot sva si razsvetljevala z naglavnimi lučkami. Kmalu sva prečila na makadamsko stezo, obdano s smrekovim gozdom. Ob jutranji zarji je bila temperatura kot nalašč za takšen izlet. Ko sva zapustila gozd, sva mimo neskončnih pašnikov opazovala prebujanje govedi in pa seveda nepozaben sončni vzhod. Fascinantno, zaradi takšnih trenutkov je vredno živeti. Potem pa kar lepo, počasi in vztrajno v hrib, kajti premagati bo potrebno 850 višinskih metrov. Pot je lepa, razgledna in dobro markirana. Pred glavno strmino je klopca in pa kamnito obeležje, razgled pa se odpira na manjše jezero Lavandsee na eni strani, na drugi strani pa na široko pot, ki strmo vodi do koč. V manj kot treh urah sva bila kljub številnim postankom na vrhu [Zirbitzkohla](#). Tu pa seveda ne manjka križ, pa tudi čudoviti razgledi na Grossglockner in na naše Alpe, Košuto in Triglav. V koči, ki je na zelo izpostavljenem mestu in je na višini 2394m, sva se okrepčala in kljub zgodnji jutranji uri nadaljevala pot v smeri Fuschkogel, jezera Wildsee in koč Rohrer Hutte. Jezero je ledeniškega izvora in precej veliko, tako nisva mogla mimo, ne da bi se osvežila. Zopet pašniki, alpska vegetacija, pobočja porasla z rododendroni, številni potočki, pa zanimiv turški križ Turkenkreutz, nasadi borovega gozda z omamno aromo, pa mimo počivališča Maria in der Zirbe, do [Waldheim Hutte](#), kamor sva prispela v opoldanskem času. Prijal je hladen tuš in pa dobra malica, ter počitek v prijetno ohlajenem camperju. Zunanja temperatura pa kaže na 26°C, a na soncu pripeka kot za stavo. Zato sva se odločila za premik na naslednji prelaz [Klippitztorl](#) 1642m.

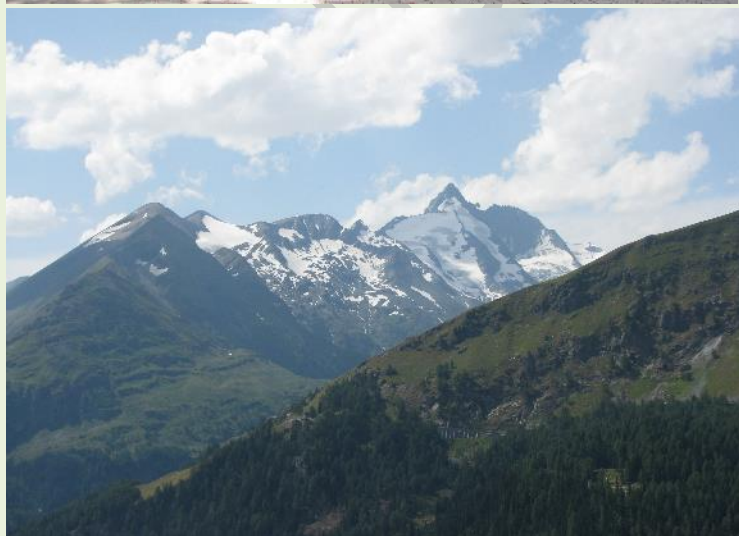
Tu sva se ustavila na počivališču, kjer sva imela obilno kosilo in popoldanski počitek. Pozno popoldne sva nadaljevala v mesto [Friesach](#). Srednjeveško mesto, z obzidjem in različnimi sakralnimi objekti, naju je tako prevzelo, da sva si ga ogledala kljub večerni temperaturi 32°C. Povzpela sva se na grad, kjer je izvrstna panorama za različne objekte v mestu. Vredno ogleda, sem bova še prišla. Ohladila sva se s sladoledom, potem pa nadaljevala proti [Katschbergu](#), kjer sva prenočila v hladovini na 1641m. Ponoči naju so prebudile debele dežne kaplje, ki pa so kaj kmalu prešle v prijetno pršenje in s tem pranje camperja.

4. avgust 2013, nedelja

Danes je dan za počitek. Prebudila sva se v sončno jutro pri 16°C. Po poznem zajtrku sva se sprehodila po letovišču Katschberg, ki je pretežno namenjen zimskemu turizmu in hotelskim gostom. Še v poznem dopoldnevu sva nadaljevala protu Spittal am Drau. Postanek za kratek ogled mesta, z lepim parkom, kjer se lahko ohladiš v senci platan in s pogledom na ogromen vodometa. Zanimiva je mestna hiša z narodnim muzejem, galerijo, knjižnico, pri vhodu je sramotilni steber iz 16. stoletja, ... Če bi bile temperature zmernejše, bi bil sprehod zagotovo daljši, a danes pri 36°C to ni bilo izvedljivo. Pod klimo sva nadaljevala v smeri Grossglocknerja. Pot je plačljiva (33€/dan), lepa, razgledna, raj za motoriste. Na počivališču ob vlečnici sva si pripravila kosilo, potem pa po nekaj desetih kilometrih parkirala na parkirišču plato Franz Josef. Seveda je

bilo kar nekaj vmesnih postankov, kjer sva občudovala številne slapove in ledeniška jezera, ki imajo pravilno ime, res so ledena. Čudovita narava, temperature zmerne, ne moreš verjet na nebu je kar nekaj oblakov in tudi piha, tako, da je res prijetno. Sprehodila sva se po platoju, opazovala ledenik Pastirica in pa seveda mogočen in veličasten Grossglockner. Res čudovita narava. Kar naenkrat pa je zagrmelo, začelo je močneje pihati, v daljavi se je zabliskalo, začelo je močno deževati. Želela sva v panoramsko restavracijo, a je vse zaprto. Presenečena, ker je še kar nekaj turistov, ki so si zaželeli iste usluge. Zato sva prevedrila na klopici pred garažno hišo, nato pa nadaljevala s sprehodom. Sledila je še večerja in pa zgodnji počitek.

5. avgust 2013, ponedeljek

Vstala sva ob sončnem vzhodu v prelepo jutro, brez oblaka, a pri svežih 12°C. Danes je najin cilj Pastirica. Začela sva v garažni hiši, kjer je [vhod v prvi tunel](#). Imela sva naglavne svetilke, vendar je pot v tunelu dovolj razsvetljena in lepo urejena. Tretji in četrti tunel prenavljajo, zato sva jo mahnila po pobočju, ki je rahlo izpostavljeno, predvsem kar se kamenja tiče. Na levi strani so fascinantni pogledi na že izginjajoči ledenik Pastirica, pa na Grossglockner in pa na okoliške visoke ture. Nadaljevala sva skozi peti in šesti tunel, ki pa bo čez kakšno leto ali več urejen kot učna pot. Vodno zajetje z gorsko deklico, pa minerali, celo nekaj zlata in kapniki krasijo tunele. Le ti pa bodo dobili zgodbo. Zato velja preveriti čez nekaj let. Ko sva zapustila zadnji tunel, sva zavila k zapuščeni koči [Hofmannshutte](#), ki je raj za svizce. Že takoj na začetku poti sta naju pozdravila dva kapitalca, ki sta sporočila ostalim najino prisotnost. Od koče naprej se stezica zoži in postane na trenutke kar strma. Spustiti sva se morala 300 višinskih metrov. Vmes je nekaj jeklenic in zadnjih 100 višinskih metrov steza postane krušljiva, slabo vidna in zahteva kar nekaj alpinističnega znanja. Zato je zadnji del poti do ledenika Pastirica preplezal le najbolj planinsko izkušen član najinega tandemja, jaz pa sem se počasi vračala do koče svizcev in poskrbela za nepozabne fotografije. Pri koči obvezna malica in počitek, potem pa naprej po panoramski poti, kjer je veliko [informativnih tabel](#), kar nekaj potočkov, ogromno slapov, ostanki snega in ledu in pa nepozabni pogledi na tritisočake. Svizcev pa kar mrgoli, celotno pobočje je njihova naselbina. Res lepo, nepozabno. Nisem omenila vegetacije, ki po travnikih ponuja živo barven spekter različnega zavarovanega alpskega cvetja. Po isti poti sva se vrnila, le da sva se sprehodila tudi čez tretji in četrti tunel. Prav ta dva bosta še posebej urejena za turiste, vendar v naslednjih letih. Ko sva prišla na plato sva se ohladila s sladoledom, si v steklenem paviljonu ogledala razstavo Swarovski, se odžejala v panoramski restavraciji, potem pa domov v camper. Na parkirišču pa ravno takšen camper kot najin, samo da je moder in anglež. Žal jih ni bilo v camperju, da bi se pozdravili, zato sva midva nadaljevala v smeri Edelweisspitze. Po čudoviti, gorski, razgledni cesti, sva občudovala naravo, vmes pa sva imela postanek za pozno kosilo. Kar naenkrat se mimo pelje moder camper in naju pozdravlja. Mogoče pa se srečamo na vrhu. Ravno v času kosila, pa se pripeljeta dva modela v kabrioletu nemške registracije in tip pride k nama in na mobiju kaže svoj camper, ki je ravno takšen kot najin. Pa smo imeli vzrok za debato. Danes je pa res »Hymer day«. Po počitku, pozno popoldne pa proti vrhu. Prvi postanek pri jezeru [Fuscher](#), kjer sva si ogledala muzej, ki prikazuje gradnjo ceste in pa seveda preizkušnja temperature vode, ki je primerljiva s temperaturo morja. Sledili so še postanki za panoramske foto posnetke in obiske lokalnih trgovinic. Zanimiv izdelek je tako imenovana, švižčeva krema. Bojda pomaga pri vnetih sklepih. Drugače je pa to navadna krema iz arnike, ki je verjetno delana na švižčevi masti. Ali pa tudi ne, samo da se prodaja. Postalo je že bolj hladno, zopet veter in kar nekaj oblakov. Ko sva prispela na najvišjo točko, na

[Edelweisspitze](#), je še sijalo sonce, vendar je zelo pihalo, zato je postalo mrzlo. Pogledi pa fascinantni. Parkirala sva tako, da sva lahko občudovala lepote vršacev. Zaspala sva v prijetnem zibanju camperja, za kar se lahko zahvaliva vetru.

6. avgust 2013, torek

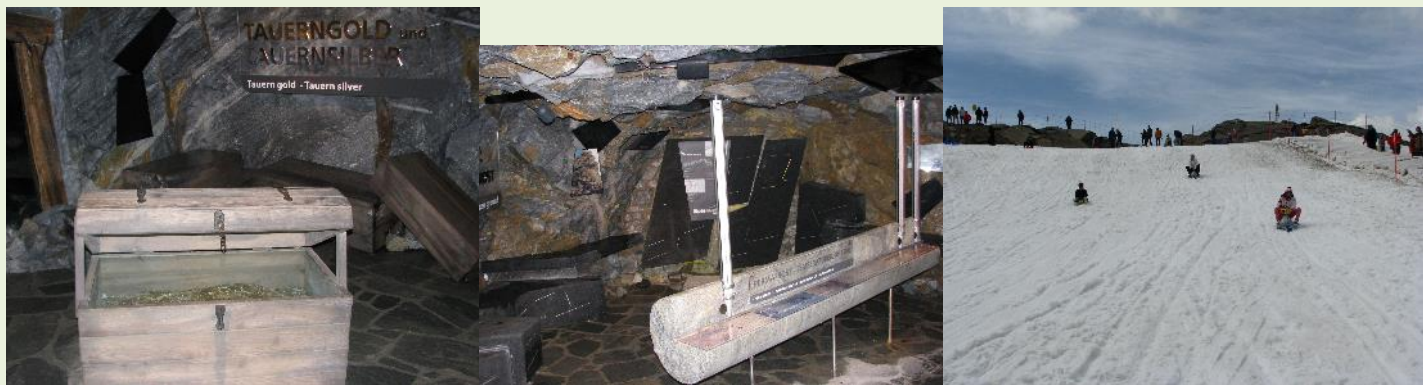
Sončni vzhod na najvišji točki je nekaj posebnega. Danes je sončno jutro, brez vetra in kot nalašč za nove avanture. Po obilnem zajtrku sva začela v smeri Zeller See. Nekaj panoramskih postankov. [Pri izhodu iz Grossglockner alpen strasse](#) je veliko parkirišče, pogled na ogromen slap in pa mini živalski park. Nadaljevala sva še nekaj kilometrov in že parkirala na velikem parkirišču, cca 1km do jezera, blizu vlečnice v mestu [Zeller am See](#). Parkirišče je brezplačno, je pa prepovedano parkiranje preko noči. Odločila sva se za kolesarjenje ob slikovitem jezeru, ki ponuja različne vodne rekreativne možnosti. Le nekaj deset metrov sva prevozila po glavni cesti, potem pa je zelo lepo urejena kolesarska steza, ki vodi tik ob jezeru. Krajši postanki v senci orehov, na severu jezera pa postanek za kopanje. Obala jezera je prodnata, z veliko naravne umazanije. V jezeru je mulj in blato, ter dno poraslo z vodno travo. V jezeru se lahko kopajo tudi živali, tako da ni ovir za ljubitelje psov. Možna je izposoja kajaka, pedolina, čolna, lahko tudi smučaš na vodi. Vse je lepo urejeno, vendar kar velika gneča. Na eni strani kolesarske steze jezero, na drugi strani le slab meter stran pa vlak oziroma je železniška proga. Mesto je bogato s hoteli, prostimi sobami za turiste, vmes je tudi nekaj kampov, ki pa so zelo natrpani. Pa kafiči, manjše tirolske trgovinice z njihovo tipično ponudbo, pa stojnice, gostilne, ... Lepo, a danes prevroče, zato sva se odpeljala v le nekaj kilometrov oddaljen Kaprun, kjer sva parkirala v senci ob jezeru in imela kosilo s počitkom. Ko sva šla na sprehod okoli jezera [Kapruner Ache](#), sva ugotovila, da se v jezero izliva reka z istim imenom. Reka, ki je bistra, deroča, zelo mrzla (cca 10-12°C) je podobna naši Soči. Izkoristila sva trenutek in počitek s knajpanjem do poznega popoldneva. V bližnjem kampu [Zur Mühle](#) sva se oskrbela (sanitarna postaja 4€), potem pa sva šla na pijačo v sam center Kapruna. Lepo mestece, ki je bogato s hoteli in športno orientiranimi trgovinami. Sledila je še večerja in nočitev pri izhodišču za železnico na [Gletscherbahnen](#), na zgornjem parkirišču

7. avgust 2013, sreda

Noč je bila mirna, tako da sva se dobro naspala. Med prvimi sva se vkrcala na vlečnico v Kaprunu za Kitzsteinhorn. Cena karte je 32€ v letnem času, smučarska karta pa stane 43€. Se pa splača, ker je vse tako lepo urejeno in vsakemu turistu pisano na kožo. Prva postaja so ogromni pašniki, kjer se pasejo ovce in krave, v bližini postaje pa so glavna atrakcija osli. Tu je tudi akumulacijsko jezero in pa seveda turistična ponudba, med katero lahko izbereš njihove »irharce« ali »dentne«. Zanimivo. Na drugi postaji sta temperatura in veter primerna za pohajkovanje in zato je tu tudi največja gneča. Na zadnji postaji je še sneg, čeprav je sončno, je hladno, predvsem ko zapiha ledeni veter. 3029 metrov nadmorske je spoštovanja vredno. [Kitzsteinhorn](#) je 3209 metrov visok vrh, ki zahteva previden korak in kakšno uro časa. 200 višinskih metrov hitro prehodiš ob jeklenici. Na vrhu pa je seveda križ in pa poleg vetra seveda čudoviti razgledi na salzburško višavje in pa seveda na ledenik. Ne bi verjela, če ne bi videla, kaj se zgodi s kovčkom objektivov za zelo drag fotoaparatus, ki je zaradi vetra poletel ali pa zgmel 300 metrov nižje v dolino in pristal na ledeniku. Sreča v nesreči, da ga je angleški turist kasneje našel in da ni bilo večje škode. Na samem vrhu ledenika je galerija, ki ponuja fascinantne razglede. Prav tako velja omeniti restavracijo na samem vrhu, ki ponuja poleg raznovrstnih kulinaričnih užitkov še čudovite razglede na ledenik in okolico. Iz druge galerije je prehod v tunel, ki v približno 300 metrih prikazuje nastanek ledenikov, kristale, minerale, floro in fauno na ledeniku, ... Lepo, zanimivo in nenavadno. Od te galerije sva se spustila nekaj 100 metrov na snežno ploskev, kjer je pravi raj za sankanje, poležavanje na višinskem soncu in za prigrizek in topel čaj. Nebo so preletavali orli, tu in tam je veter prinesel kakšen oblak, sicer pa je bilo super, prava uživancija pri 12°C. Na sam vrh pelje zopet vlečnica, tako da je za vse poskrbljeno. Kosilo sva si privoščila v eni od njihovih tipičnih gorskih restavracij, kjer sva poleg ostalih dobrot okusila tudi njihovo hišno specialiteto "kaiserschmorren". Okusno a preveč sva se najedla, zato sva imela daljši počitek na klopici, na gorskem zraku in v družbi različnih kultur.

Popoldne sva se vrnila v camper, ki pa je bil pregret, zato sva se odločila za premik. Mimo jezera [Waissee](#) (kopanje), po Felbertauern StraÙe skozi tunele, kjer se plaća tunelnina 10€. Ustavila sva se pri slapu [Lebensraum](#). Osve¾ujoçe, lepo, tu je mo¾no tudi prespati. Nadaljevala sva v dolino Kals pod Grossglocknerjem. Na nebu so se zaçeli nabirati oblaki, tudi malo je poškropilo in potovanje je bilo prijetnejše. Še obvezno plaçilo mitnine 10€, potem pa na parkirišçe [Kals blizu koçe Lucknerhaus](#) na 1920 metrih. Res lepa dolina, podobna naši Logarski. Še večerni sprehod do energetskih točk, pa pogledi na Erzherzog Johann Hütte pod GrossGlocknerjem, bli¾nji Locknerhutte in pa seveda mogoçni Grossglockner. V najini bli¾ini so se pasle srne, med njimi je bila ena bela, neverjetno, albino srne še nisva videla. Res je ÷udovita ta narava. Dan se je prevesil v noç, zunaj pa se sliši le šumenje potoka in rahel piš vetra.

8. avgust 2013, četrtek

Prebudila sva se v sončno jutro, pri komaj 10°C . Še pogledi na prebujajočo se dolino, potem pa proti Lienzu in še zadnjim dogodivščinam naproti. Ob reki Isel je čudovita kolesarska pot, reka ponuja tudi rafting in možnost kopanja. Takoj na [začetku mesta Lienz](#) je možnost parkiranja in izhodišče za kolesarjenje, zraven je smučišče Hochstein. Prečila sva reko Dravo in proti Nassfeldu, po ovinkasti, široki cesti na omenjeni prelaz. [Parkirala sva na vrhu](#), že na italijanski strani, tik ob jezeru. Čas za malico in sprehod okoli jezera, s pogledom na širna smučišča, ki so v poletnem času pašniki. Na hribčku je idilična cerkvica, pokrita s skodlami in pa kamen prijateljstva med Italijo in Avstrijo. Lepo, vrnila se bova v zimskem času. Iz prelaza sva nadaljevala na italijansko stran, kjer je ožja in bolj ovinkasta cesta. V tunelu je 180 stopinjski ovinek, kar ne vidiš pogosto. Počasi in previdno sva pripeljala v Ljubljano, kjer smo imeli družinsko kosilo in druženje v senci, saj je danes zavidljivih 38°C Proti večeru pa zopet doma, na najinem stalnem prebivališču, vesela, da sva preživela čudovit aktiven teden v gorskem, hladnem okolju.

Koordinate, vse so že dodane v forumaško tabelo

Država	Pokrajina	Mesto	Gširina	Gdolžina	Opis	Tip
Avstrija	Koroška	Weinebene	46.84145	15.01308	Prelaz Weinebene 1668m	P
Avstrija	Koroška	Großer Speikkogel	46.7869	14.97189	Großer Speikkogel (Golica/Koralpe) (2140 m), lahka razgledna pot, 3h	Z
Avstrija	Štajerska	Osterwitz	46.85962	15.09153	Vasica Osterwitz	P
Avstrija	Štajerska	Hebalm	46.90927	15.03677	Prelaz Hebalm 1420m	P
Avstrija	Koroška	Pack	46.92959	15.00625	P, pod kampom in PZA	PZA
Avstrija	Štajerska	Packsattel	46.97649	14.98437	Prelaz Packsattel 1169m	P
Avstrija	Koroška	Bad Sankt Leonhard	46.96042	14.79398	PZA, za šparom, 4€/dan	PZA
Avstrija	Štajerska	Sankt Anna	47.04002	14.6872	Vasica Sankt Anna	P
Avstrija	Štajerska	Waldheim	47.0562	14.6305	Waldheim Hütte (1614 m)	Z
Avstrija	Štajerska	Zirbitzkogel Hutte	47.06504	14.57062	Zirbitzkogel Hutte (Seetaler Alpe), 2376 m, lahka, 3h 15min, mimo WildSee jezera, nazaj direktna 2h	Z
Avstrija	Koroška	Klippitztlörl	46.93659	14.67413	Klippitztlörl pass 1642	Z
Avstrija	Koroška	Friesach	46.95273	14.40336	P, pred centrom, brezplačno, možno spanje, na hribčku lep srednjeveški grad	Z
Avstrija	Koroška	Katschberg	47.05592	13.61631	Katschberg pass, 1.641m, P	Z
Avstrija	Koroška	Gmünd	46.9084	13.53448	P Gmünd, v bližini je porche muzej	Z
Avstrija	Koroška	GrossGlockner Alpenstrasse	47.04424	12.85247	Plačilo cestnine za GrossGlockner Alpenstrasse, 33€/avto	Z
Avstrija	Koroška	GrossGlockner Alpenstrasse	47.05416	12.8338	Velik P, malo stran ob cesti, pogled direktno na GrossGlockner, možno spanje	P
Avstrija	Koroška	GrossGlockner Alpenstrasse	47.06258	12.78844	Velik slap ob cesti	Z
Avstrija	Koroška	GrossGlockner Alpenstrasse	47.07135	12.76849	Ogromen parking, zraven je koč	P
Avstrija	Koroška	GrossGlockner Alpenstrasse	47.07986	12.7659	Jezero in slapovi ob cesti	Z
Avstrija	Koroška	GrossGlockner Alpenstrasse	47.07207	12.75913	P za AD-je in ploščad Franc Jozef na Grossglockner Hochalpenstrasse, spanje	P
Avstrija	Koroška	GrossGlockner Alpenstrasse	47.07584	12.75063	Vstop v tunele za pohod do koč Hofmannshutte (opuščena, svisci) in Oberwalderhutte	Z
Avstrija	Koroška	GrossGlockner Alpenstrasse	47.11081	12.83199	P pred jezerom Fuscher, pod Edelweissspitze, zraven je muzej gradnje ceste, brezplačno	P-Z
Avstrija	Koroška	GrossGlockner Alpenstrasse	47.11811	12.82883	Veliko parkirišče pod Edelweissspitze, spanje	P
Avstrija	Salzburg	GrossGlockner Alpenstrasse	47.12364	12.83119	P Edelweissspitze na Grossglockner Hochalpenstrasse, spanje, cesta strma in ozka, majhno parkirišče	P
Avstrija	Salzburg	GrossGlockner Alpenstrasse	47.16825	12.81381	Plačilo cestnine za GrossGlockner Alpenstrasse, 33€/avto, zraven je kamp, PZA, velik slap, mini živalski vrt	P-Z
Avstrija	Salzburg	Zeller See	47.30031	12.79019	P, ob vlečnici, brezplačno, prepovedano preko noči	P
Avstrija	Salzburg	Kaprun	47.26425	12.74599	Kamp Muhle, sanitarna postaja 4€	KAMP
Avstrija	Salzburg	Kaprun	47.22924	12.72763	Gornje parkirišče ob vlečnici Gletscherbahnen, spanje	P
Avstrija	Salzburg	Zeller See	47.30031	12.79019	P, ob vlečnici, brezplačno, prepovedano preko noči	P
Avstrija	Tirolska	Kals	46.95961	12.619117	Slap Lebensraum, možno spanje	Z
Avstrija	Tirolska	Kals	47.0219	12.68959	Parkirišče Kals, spanje	P

Pisala Petra, dopolnil Mirko